

geceleri sokakta dolaşmaları yasalar çerçevesinde men edilmişti.¹¹

Medeni hukukun kodlaştırılması amacıyla 1868-1888 tarihleri arasında yazılan Mecelle'de de kadının eşitliği söz konusu edilmedi. Zaten sadece borçlar, eşya ve yargı hukukunu kapsayan, aile hukukuna dokunmayan Mecelle'den, farklı bir tutum beklenemezdi.

Mecelle'deki çevre ile ilgili maddeler kadının ve hanenin toplumdaki nasıl değerlendirildiği konusunda önemli ve ilginç ipuçları veriyordu. Şöyle ki, kadınlara ait yerler olarak bilinen (makarr-ı nisvan) mutfak, kuyubaşı ve avluların bir başka yerden görülmesi "zarar-ı fahiş" sayılmakta; bir kimsenin yeni yaptığı binadan veya varolan evinde açtığı pencereden komşu evlerdeki komşusuna "makarr-ı nisvan" olan yerler görünür ise bu durum bir zarar kabul edilip, zararın tazmini istenmekteydi. O kimse, kadınların bulunduğu yerleri görmeyecek biçimde duvar ya da tahta perde yaptırmaya zorunluydu. Yine bir kimsenin bahçesindeki tahta perdesinin aralığından komşusunun makarr-ı nisvan olan yerleri görünürse, o aralıkları kapatmakla yükümlüyüdü. Bahçesinde meyva ağacı bulunan biri o ağaca çıktığında komşusunun makarr-ı nisvan yerleri görünüyorsa ağaca çıkmadan önce, komşusuna, kadınları tesettür ettirmesi için haber vermek zorundaydı. Eğer bir uyarı yapılmadan ağaca çıkarsa kadı, o kişinin bir daha o ağaca çıkmasını yasaklayabilirdi.¹²